

NACRX001YTQH
prvotní identifikátor

Dne: 29.09.2015 Naše značka: NA- 1644-4/10-2015 Vyřizuje/tel.: Hnulíková / 974 847 433

Vaše značka:

ZPRÁVA ZE ZAHRANIČNÍ PRACOVNÍ CESTY

MÍSTO: Lublaň, Slovinsko

ÚČEL CESTY: Vedení odborného workshopu v Lublani

ÚČASTNÍCI CESTY: Blanka Hnulíková

ZPRÁVU PODÁVÁ: Blanka Hnulíková

NAVŠTÍVENÉ INSTITUCE:

- Archiv Republikce Slovenije, Zvezdarska 1, Ljubljana

TRVÁNÍ CESTY: 13. září – 18. září 2015

DATUM VYHOTOVENÍ: 29. září 2015

SCHVALUJE: PhDr. Eva Drašarová, CSc., ředitelka Národního archivu

podepsáno elektronicky

ČÁST VŠEOBECNÁ:

Do Lublaně jsem se dopravila transferovým letem z Prahy přes Vídeň v neděli 13. září. V Lublani jsem přistála až v půl jedenácté večer, protože let měl hodinu zpoždění. Slovinský archiv mi zajistil ubytování v hotelu Pri mraku, který není drahý a má výhodnou polohu. Cesta z hotelu do archivu trvá pěšky asi 10 minut.

Do Slovinska jsem jela s cílem vést na základě mezistátní dohody o spolupráci v oblasti archivnictví odborný workshop na téma restaurování fotografických dokumentů. Jednalo se o druhý workshop, který navázal na loňský se zaměřením na identifikaci fotografických technik. První pracovní setkání bylo určeno pro archiváře, dokumentátory a restaurátory, kteří pracují s fotografickými archiváliemi. Druhý navazující workshop byl úzce specializován, proto se ho účastnili pouze restaurátoři. Komunikačním jazykem pracovního setkání byla angličtina. Podle časového plánu probíhal workshop každý den od 9 hodin do 16 hodin.

Workshopu se zúčastnilo 13 osob. Jednalo se o pracovníky paměťových institucí a jedné studentky školy restaurování.

Cestu jsem ukončila v pátek odpoledne. Pomocí Shuttle (smluvní dopravce s malými dodávkami) jsem se dopravila z centra Lublaně na 25 kilometrů vzdálené letiště Jozeta Pučnika (slovinského architekta, u nás známého pod jménem Josip Plečnik). Do Prahy jsem se dopravila transferovým letem přes Vídeň. V Praze jsem byla v půl desáté večer.

ČÁST ODBORNÁ:

Workshop byl po dohodě se spoluorganizátorkou Lucií Planic, restaurátorkou papírových dokumentů, cíleně zaměřen na restaurování stříbroželatinových fotografií. Tato fotografická technika je také označována jako želatinová fotografie DOP (zkratka z angličtiny developing-out-paper s českým překladem "vyvolávané papíry").

Pracovní témata na jednotlivé dny byly následující:

Pondělí 14. září:

- vytvoření restaurátorského záměru – měření pH, identifikace plísní, identifikace technik, popis objektu, popis poškození
- fotografická dokumentace – využití barvené škály, softwarové zpracování
- rozebrání alba
- sejmutí fotografií z podkladové podložky

Úterý 15. září:

- mechanické čištění – využití různých druhů čistících technik bez použití roztoků
- specifikace lepidel
- odstraňování zbytků podkladového kartonu s lepidly

Středa 16. září:

- chemické čištění – použití nevodných roztoků s různými způsoby aplikace
- vodné čištění – použití různě koncentrovaných vodných roztoků opět s různými způsoby aplikace
- restaurování papírové podložky fotografií – postupné vyrovnávání zlomů a zvlnění podložky a následná fixace japonským papírem lepeným rýžovým škrobem

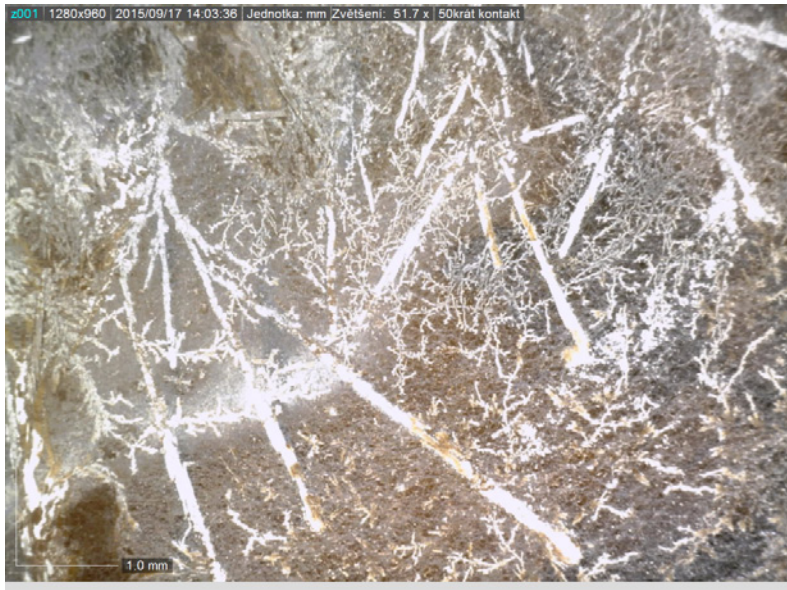
Čtvrtek 17. září:

- příprava nových doplňků z fotografického papíru na chybějící místa
- restaurování poškozené citlivé vrstvy – použití netvrzené fotografické želatiny
- zkušební leštění povrchu fotografií

Pátek 18. září:

- pokračování v restaurování poškozené citlivé vrstvy po zkušebním leštění
- retušování na opravených místech
- vyrovnávání fotografií pomocí sendvičového lisování
- shrnutí workshopu – opakování jednotlivých technologických postupů a diskuse

Jednotlivé pracovní postupy byly účastníkům předvedeny v jednotlivých krocích. Každý účastník kurzu měl přidělenou část modelového fotografického alba, na kterém v průběhu celého workshopu pracoval. Zdroj informací byl tedy nejprve v teoretické oblasti z powerpointové prezentace a dále byl prezentován detail problematiky z promítaného makroskopického snímku pomocí digitálního mikroskopu Dino. V praktické části jsem postup sama předvedla na modelovém vzorku a pak jej každý sám aplikoval. Většinou bylo nejvíce dotazů na jednotlivé metody restaurování, teprve až při samostatné práci. Většina kolegů potvrdovala, že teprve až při praktické aplikaci techniky je napadají některé otázky.

Makroskopický snímek z bloku o identifikaci poškození plísněmi. Snímek zobrazuje dlouhé krystaly a současně vlákna (hyfy) plísní.

Makroskopický snímek z bloku restaurování poškozené citlivé vrstvy. Jedná se o detail zlomu v průběhu restaurování.

ZÁVĚR:

Na závěr je možné shrnout, že workshop měl úspěch. Účastníci při závěrečném shrnutí měli povědomí o všech použitých postupech. Všechny pracovní metody jim byly jasné. Všichni na závěr souhlasili s tím, že je nutná větší praxe.

Dále jsem byla požádána, zda bych mohla uskutečnit další pokračování workshopů. Tentokrát by kolegové ze Slovinska měli zájem o restaurování negativů. Předpokládám, že budeme dále v kontaktu a pokusím se tento navrhovaný workshop uspořádat.

Pokud mohu pracovní cestu zhodnotit, tak se díky pracovním workshopům (letošnímu a loňskému) vytvořily zajímavé pracovní kontakty.